

1987, 27. srpna – Sdělení VONS č. 674 „Případ Milana Vyhnálka“ o zadržování Milana Vyhnálka, obviněného z trestného činu záškodnictví, ve vazbě.

Od září 1986 je ve vazbě jako obviněný z trestného činu záškodnictví podle § 95 odst. 1a, 2c tr. z.¹ Milan Vyhnálek, nar. 23. 5. 1961, bytem Hnátnice 229, okr. Ústí nad Orlicí, dělník. V minulosti byl již třikrát vězněn. Poprvé v r. 1980 pro pokus o opuštění republiky. Druhý trest vyneseny v r. 1981 byl pětadvacetiměsíční: tehdy byl odsouzen pro pobuřování, které mělo spočívat ve vyvěšování letáků, pro poškozování zájmů republiky v cizině, jehož se měl dopustit korespondencí se zahraničními rozhlasovými stanicemi, a pro přečin nedovoleného držení střelné zbraně. Ještě v průběhu tohoto trestu byl v r. 1982 odsouzen potřetí, tentokrát na 18 měsíců pro trestné činy křivého obvinění a křivého svědectví,² které měly spočívat ve lživém obvinění vyšetřovatele o nepravdivé výpovědi v trestné věci Jiřího Gruntoráda. (O těchto případech jsme referovali ve sděleních č. 185, 319, 349 a 400.)³

Obžalobou je Milan Vyhnálek nyní stíhán proto, že měl podpálit družstevní kůlnu se slámou a dva vozy se slámou, a to v úmyslu poškodit společenské a státní zřízení republiky. Podle obžaloby tím došlo ke škodě velkého rozsahu, tj. více než 100 000 Kčs. Hlavní líčení v této trestní věci začalo před senátem Krajského soudu v Hradci Králové, jemuž předsedá L. Hlavatý, dne 11. 8. 1987. Následujícího dne bylo odročeno na 2. a 3. září 1987, neboť bude třeba ještě vyslechnout znalce. Líčení probíhá v soudní síni č. 56, I. patro.⁴

Milan Vyhnálek svou vinu na požáru kůlny přiznává pouze částečně. Předmětem dokazování je údajný nepřátelský poměr pachatele ke zřízení republiky, prokazovaný mj. jeho bývalými spoluvězni. Nemáme v současné době podrobnější údaje o žalované skutkové podstatě, obhajobě Milana Vyhnálka a o důkazní situaci; rovněž nelze v tomto případě konstatovat, zda a v čem

došlo k porušení zákona. Pokud však nemůžeme na základě dosavadních informací považovat Milana Vyhňálka za nespravedlivě stíhaného, pocítujeme naléhavou morální povinnost informovat veřejnost a čs. úřady, že podle platného zákona za údajné zapálení kůlny hrozí našemu spoluobčanu trest odnětí svobody v trvání 12 až 15 let nebo trest smrti (nebo náhradní trest do 25 let). Politický aspekt této trestní věci je v tom, že neprokázal-li by se nepřátelský úmysl pachatele (ze soudní praxe je však známo, že není nic lehčího, než prokázat ho), byl by jeho skutek posuzován jako trestný čin obecného ohrožení podle § 179 tr. zákona, který stanoví – pro případ, kdy došlo ke škodě velkého rozsahu – podle odst. 1, 2c) trest odnětí svobody osm až patnáct let. Již proto považujeme případ Milana Vyhňálka za pozoruhodný a chceme dále referovat o průběhu trestního řízení, zvláště pak o motivaci, následcích a dalších okolnostech tohoto trestného činu, který i my považujeme za společensky nebezpečný.⁵

Informace o Chartě 77, r. 10, 1987, č. 11, s. 9–10.

POZNÁMKY

¹ Dne 17. 9. 1986 zahájil vyšetřovatel SNB – Oddělení vyšetřování VB Ústí nad Orlicí npor. Vojtek trestní stíhání neznámého pachatele pro trestný čin obecného ohrožení podle § 179, odst. 1 tr. zák., jehož se dopustil 16. 9. 1986 založením požáru v Hnátnicích. Vyšetřovatel odboru vyšetřování StB Krajské správy SNB Hradec Králové mjr. JUDr. Josef Šlerka pak o dva měsíce později 17. 11. 1986 zahájil trestní stíhání Milana Vyhňálka pro trestný čin obecného ohrožení podle § 179, odst. 1 tr. zák. Tých vyšetřovatel pak unesením z 27. 11. 1986 spojil tuto trestnou věc s paralelním Vyhňálkovým stíháním pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132, odst. 1, písm. a) tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že se v červnu a v srpnu 1986 několikrát vloupal do kantýn v Letohradu a v Ústí nad Orlicí. Při výslechu 20. 1. 1987 bylo Vyhňálkovi sděleno, že jeho trestná činnost spočívající v založení požáru v Hnátnicích byla překvalifikována na trestný čin záškodnictví podle § 95, odst. 1, písm. a) tr. zák.

Vyhňálek byl v souvislosti s trestním stíháním pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví zadržen již 25. 9. 1986 a 26. 9. 1986 vzat okresním prokurátorem v Ústí nad Orlicí JUDr. Jaroslavem Ma-

zancem do vazby počínaje dnem zadržení. Obžalobu proti M. Vyhnálkovi pro trestné činy záškodnictví podle § 95, odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. c) tr. zák. a § 96, odst. 1 tr. zák. a pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132, odst. 1, písm. a) tr. zák. (dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 8, odst. 1 tr. zák.) podal 15. 6. 1987 krajský prokurátor v Hradci Králové JUDr. Josef Valenta. Výše uvedené dokumenty viz in: KS v Hradci Králové, soudní spis k případu Milana Vyhnálka (spis. zn. 1 T 17/87) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 222/91; též ABS, vyšetřovací spis k případu Milana Vyhnálka, sign. V 42553 MV.

² Správně křivě výpovědi a nepravdivého posudku.

³ Dokumenty č. 186, 320, 352 a 403.

⁴ Hlavní líčení u Krajského soudu v Hradci Králové, které bylo několikrát odročeno, probíhalo ve dnech 12.–14. 8. 1987, 2.–3. 9. 1987 a 25. 9. 1987. Toho dne byl Vyhnálek uznán vinným z trestných činů záškodnictví podle § 95, odst. 1, písm. a) a § 96, odst. 1 tr. zák. a trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132, odst. 1, písm. a) – dílem dokonánému, dílem nedokonánému ve stadiu pokusu podle § 8, odst. 1 – a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání devíti a půl let se zařazením do III. nápravně výchovné skupiny a k trestu propadnutí majetku. Vyhnálek se proti rozsudku odvolal a Nejvyšší soud ČSSR, který jeho odvolání projednával 17. 12. 1987, rozsudek v celém rozsahu zrušil. Ve dnech 9. a 10. 2. 1988 pak proběhlo u Krajského soudu v Hradci Králové další hlavní líčení v senátu složeném z předsedy JUDr. Ludvíka Hlavatého a přísedících soudců JUDr. Jana Šulece, Milana Havráňka, Ing. Blahoslava Šrámka, CSc. a Lubomíra Vondruše. Vyhnálek byl odsouzen pro trestné činy záškodnictví podle § 95, odst. 1, písm. a) a § 96, odst. 1 tr. zák. a trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví zčásti dokonáný a zčásti nedokonáný podle § 132, odst. 1, písm. a), resp. podle § 8, odst. 1 k § 13, odst. 1, písm. a) tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání devět a půl roku ve III. nápravně výchovné skupině, k peněžitému trestu ve výši 10 000 Kč a k ochrannému dohledu na dobu dvou let. Vyhnálek se opět odvolal k Nejvyššímu soudu ČSR, který však jeho odvolání v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Jandy a soudců JUDr. Vladimíra Kracíka a JUDr. Václava Mrzeny zamítl dne 31. 3. 1988. KS v Hradci Králové, soudní spis k případu Milana Vyhnálka (spis. zn. 1 T 17/87) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 222/91; též ABS, vyšetřovací spis k případu Milana Vyhnálka, sign. V 42553 MV.

Podle hlášení o změně u odsouzeného byl Vyhnálek po pravomocném odsouzení dodán 8. 4. 1988 do NVÚ Valdice k výkonu trestu odnětí svobody, do něhož se započítávala doba strávená ve vazbě. Amnestií prezidenta republiky z 1. 1. 1990 mu byl trest zkrácen o tři roky a dva měsíce.

Usnesením Okresního soudu v Jičíně z 22. 5. 1990 byl přeřazen ze III. do II. nápravně výchovné skupiny, proto byl 6. 6. 1990 přemístěn do NVÚ Horní Slavkov. Dne 12. 7. 1990 byl Vyhnálkovi vzhledem k předchozí prezidentské amnestii z 1. 1. 1990 a vzhledem k novele zákona vedoucí k mírnějšímu posuzování trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví trest Krajským soudem v Hradci Králové snížen na pět a půl roku. Konec Vyhnálkova trestu byl nově stanoven na 23. 3. 1992, na svobodu však byl předčasně propuštěn již 17. 8. 1990. V polovině 90. let došlo na základě rehabilitačního zákona k přezkumnému řízení. Nakonec byl Vyhnálek pravomocně odsouzen Vrchním soudem v Praze pro trestný čin obecného ohrožení podle § 179, odst. 1 tr. zák. (trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví byl amnestován) ke třem a půl letům nepodmíněného trestu odnětí svobody se zařazením do věznice s dozorem. KS v Hradci Králové, soudní spis k případu Milana Vyhnálka (spis. zn. 1 T 17/87) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 222/91.

- ⁵ Z hlediska dobové propagandy se případu věnoval článek Miroslava Soboty „Ve stínu plamenů“ o údajných teroristických a protistátních činech M. Vyhnálka a jeho vazbách na signatáře Charty 77 in: *Signál*, 1989, č. 17, s. 22.